

Tù hào dân tộc?

Tác Giả: Tr&#n Văn Giang

Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 06:52

Vô đảng trí tu và tính tình thì ng&#i Việt nam có c& tính t& và các tính x& u.

L& i m& đ& u: Đây là nh& n đ& nh và ý k& n cá nhân c& a ng& i v& t mà thôi. Đúng hay sai còn tùy hoàn c& nh, kinh nghi& m và s& th& m đ& nh c& a m& i đ& c g& a. TVG

C& Tr&#n Tr&#ng Kim, m& t nhà giáo l& i l& c, m& t h& c gi& danh ti& ng và cũng là v& Th& T& ng đ& u tiên c& a Việt Nam, đã vi& t trong b& s& “Việt Nam S& L& c” (1925) v& tính tình, t& cách c& a ng& i Việt Nam (nguyên văn – trang 7 ti& u m& c “Ng& i Việt Nam”) nh& sau:

“Vô đảng trí tu và tính tình thì ng& i Việt nam có c& tính t& và các tính x& u. Đ& i khái thì trí tu mình m& n, h& c chóng hi& u, khéo chân tay, nhi& u ng& i sáng đ& , nh& lâu, l& i có tính hi& u h& c, tr& ng s& h& c th& c, quý s& l& phép, m& n đ& u đ& o đ& c: l& y s& Nhân, Nghĩa, L& , Trí, Tín, làm năm Đ& o Th& ng cho s& ăn . Tuy v& y, v& n hay có tính tình v& t, cũng có khi qu& quy& t, và hay bài bác nh& o ch& . Th& ng thì nhút nhát, hay khi& p s& và mu& n s& hòa bình, nh& ng mà khi đi tr& n m& c thì cũng có can đ& m, bi& t gi& k& lu& t.

Tâm đ& a nông n& i hay làm li& u, không kiên nh& n, hay khoe khoang và & a tr& ng hoàng b& ngoài, hi& u danh v& ng, thích ch& i b& i, mê c& b& c. Hay tin ma tin qu& , sùng s& l& bái, nh& ng mà v& n không nhi& t tín tôn giáo nào c& . Kiêu ng& o và hay nói khoác, nh& ng có lòng Nhân, bi& t th& ng ng& i và hay nh& n.”

Những lời nhún nhún về những vị này đã cũ trên 80 năm mà chưa thấy ai lên tiếng phê phán. Đó là “không chính xác,” “sai lầm,” “thiếu công minh,” “thiên vị” hay “số phận dân tộc!” Những người còn cho là Đó có nhiệt tâm muốn thành thật vạch ra những cái tốt và cái xấu của những người mình để họ sinh hoạt hơn, sửa đổi; họ xây dựng một thế giới lại trong sáng và tiến bộ cho đất nước.

Đất nước và trải qua những biến cố nghiêm trọng, lòng người hoang mang, người vác, suy tư ... Những vị này trong nước cũng như họ người đã có rất nhiều bất khoan nan gì và về vấn đề “mình phải tư nghĩ về mình thế nào?” hoặc “mình nên trở lại thế nào về dân tộc mình trong trường hợp có những người người ai quyết định?” Trong bài nhún nhún này, tôi xin phép theo bước chân của các Trần Trọng Kim để đóng góp một vài ý kiến cá nhân có thể còn rất phiến diện. Rất mong được quý vị để ý và chia sẻ thêm.

Trong thời buổi này, những vị này, chúng ta nên phải từ hào mà cũng chúng ta nên phải từ ti. Khi được hỏi mình cần trở lại cho đúng, đây đây, và phải, không được tha ... là được rồi. Chúng ta nên ngu ngốc của mình, hay vênh vang người mà quên đi họ - Đó nói sự thật. Vị này Nam cũng như mọi dân tộc khác, cũng có cái hay cái đẹp, cũng có cái xấu xa. Từ hào, hay từ ti, là ngay chính con người mình. Nếu mình thật sự giỏi thì chúng ta nên biết mình là dân tộc nào, thiên hướng ưu việt.

Những vị này chúng ta có gì mà phải từ ti. Thế giới còn có nhiều nước tốt hơn, kinh tế hơn Việt Nam nhiều: công nghiệp phát triển ban ngày, đi đâu cũng được đầy đủ, dân đen bỏ bỏ hành hạ tàn nhẫn hơn, chính phủ để tài cai trị sát máu hơn, xã hội bị phân hóa khủng khiếp hơn, tham nhũng nhiều hơn còn tàn chi hơn... (tôi không tên liệt kê tên các quốc gia này vì về đây thôi nhá!) Tóm lại, chúng ta có lý do phải từ ti một chút.

Những vị này Nam cũng chúng ta có gì quá đáng để từ hào. Từ hào thế nào được khi quốc gia bị bêu rêu mà mình là một người. Từ hào thế nào được khi quốc gia liệt kê Việt Nam trong danh sách các quốc gia đàn áp tôn giáo trên mặt, tham nhũng như rãnh, dân trí thấp, dân chúng có nhiều câu hỏi hơn là câu trả lời... Chúng ta nên có những sự giận dữ lên tiếng như của tôi và những người khác về Việt Nam, cái tài quân sự của những vị này, đánh thắng đế quốc Mông cổ; và mọi đây đánh thắng luôn một lúc 3 đế quốc. Trong vấn đề chiến tranh trong lịch sử này, tôi xin đến một câu chuyện điển hình về đời sống VC tại Thái Lan mọi đây để quý vị suy nghĩ. Đời sống VC đã trình bày một cách từ hào về Việt nam với Quốc gia Thái Lan là:

“Những vị này Nam chúng tôi rất từ hào vì đã đánh thắng 3 đế quốc.”

Tù hào dân tộc?

Tác Giả: Trần Văn Giang

Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 06:52

Quốc Vong Thái Lan đi m đ m tr i đ i s VC là:

“N c Thái lan chúng tôi cũng r t t hào vì không ph i đánh nhau v i m t đ qu c nào c !”
(nên bi t Thái Lan cũng không ph i đánh nhau v i quân Mông c !)

L ch s Vi t nam hi n nay đã đ c vi t dài dòng v công cu c đ u tranh ch ng Pháp dành đ c
l p cho 25 (?) tri u dân Vi t. K t qu đ a đ n vi c th c dân Pháp đ u hàng sau tr n Đi n Biên
Ph 1954. Đ ng th i, l ch s th gi i cũng ghi l i là Thánh Gandhi c a n đ , dành l i đ c l p
cho 600 tri u dân n đ mà không ph i đ m t gi t máu nào. Ngay nh thiên tài quân s T n
T (trong “Binh pháp Tôn T ,” trang 4, Thiên th 3 “M u Công”) đã đ nh nghĩa th nào là “Quân
s gi i” nh sau (nguyên văn):

“Đ i phạm cái phép d ng binh, làm cho c n c đ ch khu t ph c tr n v n là th ng sách, đánh
nó là kém h n... Th nên bách chi n bách th ng cũng ch a ph i cách sáng su t trong s sáng
su t. Không c n đánh mà làm k đ ch khu t ph c m i g i là sáng su t nh t trong s sáng su t.

Cho nên th ng sách trong vi c dùng binh là l y m u l c đ th ng đ ch, k đó là th ng đ ch
b ng ngo i giao, k n a là dùng binh th ng đ ch, h sách là t n công thành trì... Cho nên
ng i gi i d ng binh, th ng đ c đ ch quân mà không ph i giao chi n, đ o t thành mà không
c n t n công, phá qu c mà không c n đánh lâu, nh t đ nh ph i dùng m u l c toàn th ng mà
th th ng trong thiên h , quân không m i m t mà v n dành đ c th ng l i hoàn toàn.”

Nh v y, “th ng mà không ph i đ m t gi t máu nào!” m i g i là gi i. Ch còn ph i n ng vài
tri u nhân m ng đ gi i phóng vài ch c tri u nhân m ng thì không bi t ph i nói hay ch
nào?... Cũng nên bi t thêm, th c dân Pháp m c dù không b thua tr n Algeria, nh ng th c
dân Pháp đã ph i t đ ng tr đ c l p cho Algeria (hoàn c nh qu c gia này b Pháp đô h gi ng
y h t nh hoàn c nh c a Vi t Nam) vì chính sách th c dân đã b xem là l i th i, b qu c t ph
báng...

Hi n nhiên, nhi u ng i ngo i qu c đã có s n nh ng thành ki n v ng i Á châu nói chung (và
ng i Vi t Nam nói riêng) là hay ăn c p v t, l i bi ng, b n thi u v sinh... thì mình cũng gi i
thích v i h là dân t c nào cũng có k th này ng i th khác; Ho c g p k tán t ng dân t c
mình (ph n l n vì v n đ thông l giao t , không bi t h có thành th t hay không?) nh là: “À!
Anh thu c v dân t c v vang nh t c a th i đ i...” Thì cũng t t n c gi i thích v i h là b y gi

Tù hào dân tộc?

Tác Giả: Tr&#n Văn Giang

Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 06:52

là thời kỳ 21 rồi, nhưng chuyên đánh nhau không cần thiết đó đã xảy ra rồi, bỏ qua đi tám, lớp lớp cũng chuyên có ích gì. Nhưng “vàng” đó không thể nhiên mang lại no ấm, hạnh phúc cho dân tộc...

Hãy nghe một số sinh viên Việt Nam du học (bây giờ còn được gọi là du sinh) ở Singapore (Tân Gia Ba) đã tâm sự như sau:

“Em chỉ dám bàn về chính chế chính em gì hết. Bởi vì bây giờ em là con gái không nên xen vào chuyện làng chuyện nước!”

Năm 2001, công giòng họ nhà em chuyển một lần mới đến tìm cho em đi Singapore du học túc. Thời gian mới qua em rất bất ngờ vì người dân bên đó hòa đồng và mọi khách còn hơn cả cái kỳ u tập khách của các bác trong các chuyến trình du lịch bên mình nhiều lắm. Em có một cô bạn gái người Singapore bên đây. Hôm nay, cô ấy rủ em đến nhà mẹ bạn người bạn Singapore chơi. Cô ấy nói đến em là ‘khi người ta hỏi thì đừng bỏ là người Việt Nam nhé!’ Em ngạc nhiên và vì ái dân tộc nên đến lúc mẹ bạn người kia hỏi em có nghề nghiệp gì lên và trả lời ngay: ‘I am Vietnamese.’ Úi gì thế! Sau câu trả lời ấy thái độ của cả nhóm thay đổi ngay. Công bạn chuyên có ma nào hỏi han gì đến em câu nào nữa. Khi về cô bạn kia mới gì thích cho biết phần Singapore rất có ác cảm với phần Việt Nam bởi vì 80% phần Việt Nam qua Singapore đều làm... hết. Họ không muốn thân với em vì sợ em sẽ cướp công họ.

Đấy! Các bác cho em lời khuyên là có nên nghề nghiệp bỏ mình là người Việt Nam nữa không???”

Chúng ta nên buồn năm phút!! Hay nên tù hào năm phút?!

Nghiêm chỉnh mà nói cho nhau nghe, hay để duy duy con cái thôi... là Việt Nam có nhiều cái rất đẹp và đáng tù hào. Bởi vì một cô gái xinh đẹp đến đâu, nếu nhìn kỹ vẫn tìm thấy một vài nét đặc biệt. Chuyên hơn cái thông minh cũng có thể làm mất các khuyết điểm khác đi. Đến nước không thể vì một nước kinh tế chậm tiến, lạc hậu, nghèo đói, bỏ dè đầu óc và trí tuệ mà người dân phải cho rằng mình đành chịu đến một số nước khác. Lịch sử Việt Nam dài hơn 4000 năm thì 60 hay 100 năm đâu có nghĩa lý gì. Nếu phải so sánh với các nước khác trên thế giới thì vẫn để lạc hậu, xuống dốc như thế này phải làm các ông lãnh đạo cộng đồng thấy xấu hổ mới đúng. Người dân đen không có gì phải xấu hổ cả. Kể cả cô em gái du học ở Singapore!

Tò hào dân tộc?

Tác Giả: Trán Văn Giang

Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 06:52

toàn hoàn cảnh nào cũng vậy. Không ai muốn vạch áo cho người xem lưng. Nhưng phải nói cho nhau nghe là Việt Nam hiện nay, lãnh đạo không hề để ý gì đến văn hóa Việt Nam; cho nên nền văn hóa cổ thụ mà tột đỉnh phi mã. Các lãnh tụ “siêu việt,” “kiệt xuất” hoang tưởng chỉ có một cách, một phương thức một bài duy nhất dùng để phô trương, thể hào với Việt Nam là “chiến thắng vinh quang;” ngoài ra không có một thức chết hay một khả năng nào có thể dùng để xây dựng, phát triển dân giàu nước mạnh xã hội công bằng. Nhật Bản sau 30 năm bại trận, thể được tro tàn, không tài nguyên... trở thành một siêu cường của thế giới. Việt Nam sau 30 năm chiến thắng vinh quang, với tài nguyên dồi dào... vẫn không làm nổi một cái đỉnh cho ra hồn. Hoang tưởng là thế đó.

Người ai quốc, khi nói đến Việt Nam là người ta nghĩ ngay đến các vấn đề “nghèo,” “cộng sản,” “vòng lẩn quẩn cộng sản - nghèo...” toàn những cái “negative values;” chỉ những thứ y “vinh quang” ở đâu cơ? ... Không hiểu dân tộc Việt Nam mắc nợ gì với CS mà CS cứ đeo dính dân tộc mình hoài vậy? (nên biết trên thế giới có trên 193 quốc gia – kể cả Vatican City - những chỗ còn vấn đề có 4 dân tộc “anh hùng” vẫn còn mắc nợ CS thôi!?)

Mọi người có quan điểm chiến lược khác nhau; Có một đề cập vấn đề khác nhau. Nhưng tôi nhìn nhận là người Việt có một số ưu điểm như sau:

1- Chịu đựng gian khổ (bộ đồ hơn 1000 năm vẫn sống; ăn “bobo,” khoai sống đến dài dài vẫn sống; bộ tù đầy dài dài vẫn sống; nhịn đói 10 - 20 ngày trên biển vẫn sống, ...)

2- Tự giác đổi mới hòa và hội nhập với nền văn hóa đa biệt của nhân loại

3- Tự giác đổi mới chăm chú so với một số dân tộc khác

4- Tự giác đổi mới thông minh (không ngu quá!)

Chỉ có cái điểm “chịu đựng” là coi bộ nổi bật. Ba điểm còn lại cũng còn lờ mờ, khó nói, không rõ cho lắm! Nhưng mà dân tộc nào chịu thế! Không chịu đựng được thì đã hốt tạt hốt tạt lâu rồi còn gì. Mà đâu có thứ dân tộc nào tự hào ào ào một lúc chỉ vì khổ quá đâu?

Nói về “văn hoá lâu vong” dường như chúng ta có Do thái và Việt Nam có. Nhưng so sánh Do thái và Việt nam có vẻ không công bằng. Dân Do thái bắt đầu đi ra đi vì bị các áp lực tôn giáo (Hồi giáo) và chúng ta (Rôp) đã đưa trung tâm quá mạnh. Nếu là họ sẽ bị tiêu diệt, bị xóa sổ. Dân Việt Nam bắt đầu nổi ra đi bởi vì chính trị của người chính người Việt Nam chỉ không phải vì áp lực của lân bang (hãy xem là lịch sử thế kỷ là dù Tàu có đánh mạnh đến đâu đi nữa, thì người Việt vẫn bám lấy đất và chiến đấu đến cùng!) Cái gì mà nhau là dân Do thái và dân Việt sống rồi rác thì như quặng gia Âu châu vẫn như là Hoa Kỳ. Bây giờ hãy nhìn dân Do thái và dân Việt lâu vong trên đất Mỹ. Chúng ta tìm thấy rất nhiều chuyện để học từ dân Do thái.

Người Do thái Mỹ không phải là những người “...bài bác nhau... thế kỷ thì nhút nhát... hay khiếp sợ... tâm địa nông nổi hay làm liều... không kiên nhẫn... hay khoe khoang và là trung hoàng bị ngoài... hiểu danh vọng... thích chơi bài, mê cờ bạc... Kiêu ngạo và hay nói khoác... (nguyên văn là của của Trần Trọng Kim đã viết ở phần trên!)” như dân Việt lâu vong. Người Do thái, dân Do thái (lâu vong) gián tiếp chi huy mọi chính sách của Mỹ: người Do thái gần như hoàn toàn kiểm soát nhiều lãnh vực quan trọng nhất trong sinh hoạt kinh tế (nhà băng, thế kỷ chúng ta khó khăn...) và khoa học (giáo sư đại học, khoa học kỹ thuật của gia, bác sĩ...) và quan trọng nhất là hoàn toàn kiểm soát “media” (truyền thông, báo chí, kỹ thuật phim ảnh, truyền hình...) Hoa Kỳ, Chỉ riêng về việc truyền thông (“media”) này, người Do thái đã dùng nó để hướng dẫn và quản lý mọi của dân Mỹ và để thế kỷ như thế kỷ trước để các chính sách lãnh đạo để đi cũng như để ngoại của Hoa Kỳ theo các chủ trương có lợi cho quặng gia Do thái. Vì vậy, Do thái chỉ có khoảng 3 triệu dân vẫn đánh thế kỷ một cách rất dễ dàng các liên minh quân sự của Rôp có đến trên 100 triệu! Người Do thái lâu vong không cần phải lên tiếng từ hào về dòng giống Do thái của họ. Các dân tộc khác sống trên đất Mỹ phải tự nhiên nổi và sống họ là thế kỷ khác!

Dân Việt lâu vong không có cái gì phải xấu hổ về sự lâu vong của mình. Có xấu hổ hay không là những các người khác khoe khoang thế kỷ, phớt lờ nhau, ném bùn vào mắt nhau, đâm sau lưng nhau thì họ ngoại. Dân Việt Nam lâu vong mình nên cần nhìn bài học lâu vong của dân Do thái để xây dựng một niềm tự hào, một sức mạnh lâu vong riêng cho chính mình.

Lúc nào cũng ra rồi chiến tranh này, chiến tranh kia; nhưng nhìn là xem ai? phe nào? là những người khác thì chúng ta đau khổ. Thế kỷ cho thế kỷ “kẻ thua” thì ngoài mắt sẽ ít chết (tổn thất sẽ chết quá nhiều so với dân và quân Việt bắt chết!) chúng ta thế kỷ gì là quá đáng cả. Họ vẫn là chúng ta quặng, vẫn mạnh mẽ. Còn người Việt Nam dân số thế kỷ 13 trên thế kỷ, và dĩ nhiên tích thu của hàng trung vẫn bị coi là “những kẻ tiểu” (hãy xem người Đức về dĩ nhiên tích và dân số như Việt Nam mà không bao giờ bị xem là những kẻ tiểu!) mà lại có vẻ hài lòng! Thế kỷ thế kỷ rên! Thế kỷ hào! Không biết thế kỷ đâu ra? Thế kỷ sao chúng ta không làm cho mình thế kỷ một thế kỷ không người nào dám xâm lấn, dám xâm lăng, dám cai trị chúng ta? Chúng ta thế kỷ thông minh, nhưng đó chỉ là cái thông minh vật. Chúng ta dùng những “thành tích” nổi bật của một số người người Việt người ngoại để cho riêng Việt Nam giỏi, nhưng đó chỉ là cái “tâm lý những kẻ tiểu.” Chúng ta phải

dùng những cái “không phải của mình” để “tự khen;” đem những lời khen “ngươi ai giao” của người ngoại quốc để “tự thóa mạ” cái tâm lý nhút nhát của mình. Những người đi đào tạo tài giỏi ở nước ngoài là những “tài của nước ngoài” chứ không phải cái “tài của nước mình,” chứ đáng để dùng để gọi là “tù hào dân tộc.” Phải chờ đến lúc có du sinh người nước này, nộp tiền xin đi học để “du học” ở Việt Nam để học cái tài của nước Việt mình thì mới tính đến chuyện “tù hào” cũng chưa muộn!

Nếu chúng ta không suy gẫm kỹ lưỡng và đánh giá cho đúng con người mình, không dám nhìn thẳng vào sự yếu kém chung của mình, mà chỉ nhìn vào một vài “thành tích nổi bật” rồi tự hào, tự mãn thì đến muôn năm nữa vẫn không thoát ra khỏi cái thân phận nhút nhát của mình. Những việc có một vẻ bề ngoài quan trọng thực ra không chỉ cái để khoe là vẻ bề ngoài “lãnh đạo” (kể cả là ai lãnh đạo “sốt máu” như Hitler của Đức quốc xã!). Lãnh đạo sáng suốt sẽ đưa đất nước vượt lên các yếu kém nội bộ, các chèn ép của quốc tế. Thực là buồn, nếu chúng ta muốn nói là một số số nhỏ của phe là công dân dốt nát chỉ để CS, đã và đang phải chấp nhận những khổ không ra gì lãnh đạo mình. Đó là cái lãnh đạo thiển cận, lãnh đạo đang hủy hoại đất nước, đang hủy hoại truy ngược thời gian lãnh đạo xã hội Việt Nam; lãnh đạo dốt nát, đố kỵ, lãnh đạo là đại hành hạ dân lành... Ở Việt Nam bây giờ số dốt nát là căn bệnh cho mọi sinh hoạt của xã hội. Dốt nát trá hình vì lợi ích hành, thi cử, việc làm, sự xuýt cho đến thái độ cư xử với những người chung quanh... với một đất nước như vậy thì còn có các bậc thầy “anh hùng” và thầy “khiết xuất” mới dám có “can đảm” cầm tay tù hào vì nó.

Cái óai ồm ồm đây là hình ảnh là người dân Việt Nam ở trong nước chưa có một thực sự có nhu cầu cần thiết để thay đổi chế độ và đòi hỏi thêm quyền chính trị. Bởi lẽ, như đã nói ở trên, người Việt Nam mình gọi là “chịu đựng” mà! Ở thì chịu đựng nghèo, chịu đựng đói khổ đã đành; nay thậm chí còn gọi là chịu đựng cả sự số nhỏ của mình! Chưa có nhu cầu thay đổi, thì đào đâu ra để ngóc ngáy thay đổi. Không có để ngóc ngáy thì cũng không cần việc thông thạo mà yên theo kiểu “con rùa lết ngửa” cho nó được việc! Cho qua ngày qua tháng! Muốn đi đến chỗ “có để ngóc ngáy” thì phải có một bước máy giáo dục, thông tin hiểu biết để giúp thích cho mọi người hiểu tại sao cần phải có sự thay đổi (Nên biết rằng “Lãnh đạo cũng giống như tã lót. Nó cần phải được thay thường xuyên – vì chung một lý do!) và thay đổi sẽ đem lại cho họ và con cháu họ những ích lợi gì. Nói tóm lại, đây là một chuyện to tát phải làm. Rồi thì công việc này còn to tát hơn vì CS đã bị mất khả năng 83 triệu người Việt thành mù, điếc và câm điếc khuya rồi. Người có can đảm đi khai sáng họ sẽ bắt đầu là “phản động!” Người muốn đi chữa bệnh nan y (Mù câm và điếc) sẽ phải trả giá rất đắt như bỏ tù đầy, bỏ bao vây an sinh... Thành ra, chỉ còn một giải pháp tiêu cực là đi cho tham nhũng đến cùng cùng, sự suy sụp đổ của xã hội đến tận tận độ thì CS sẽ thấy nó hủy diệt nó! Cái giá của sự chuyển đổi này có thể còn đắt hơn mọi lý do đi tù, bỏ bao vây kinh tế mà rất ít người biết...

Đôi khi mình cũng cần soi gương, không phải để tự ti hay tự hào, mà để đặt câu hỏi cho mình. Tự hỏi mình là tại sao người Việt thông minh mà dân tộc mình vẫn phải chịu nghèo đói; tại sao

Tù hào dân tộc?

Tác Giả: Trán Văn Giang

Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 06:52

ngái Vißt chăm chß mà ván còn ngái Vißt đi làm thuê làm mßn vái lßng rß mßt ß nhßng qußc gia cũng chßng hßn Vißt Nam bao nhiêu nhß. Mã lai, Ba lan, Hung gia lßi...; Có lß vì vì chúng ta không dám chßp nhßn sß thßt, ván ngß quên trên chißn thßng; ván coi thßng nhßng dân tßc khác mà không bißt là hß khôn ngoan hßn mình.

Đôi khi cũng nên nhìn vào gßng đß thßy mình còn may mßn vì nßc Vißt Nam mình ít ra chßa bißn thành mßt Tây tßng hay mßt Đài loan thß hai. Cß đem cái quá khß vß vang cßa dân tßc ra mà tß hào thì cái hißn tßi chß càng làm cho mình đau lòng thêm. Hãy nhìn các anh hùng dân tßc đã đßng lên chißn đßu dành đßc lßp cho đßt nßc. Nßu chß mßy ông ßy đßng lên mßt mình không thôi thì có lß đã bß Tßu hay Tây (hay Mß) nó mßn chß đßi nó nß khuya rßi. Làm quái gì mà có đßc “chißn tích thßn kß.” Các ông ßy phßi cßn có sß hy sinh vô bß vô bßn cßa dân ngu khu đen nßa chß !!! Lãnh đßo đßn; rßi lãnh đßo lßi đi (hoßc bß tiêu dißt!) Nhßng dân thì muôn đßi ván còn. Cß nhân đã nói : “Quân nhßt thßi; Dân ván đßi!” là vßy. Dân tßc và nßc Vißt Nam đã bß vùi đßp nhißu rßi; không đáng phßi bß lãnh đßo (bßt xßng) vùi đßp thêm.

Lßi Kßt:

Trßc khi mußn chßy, thì phßi tßp đi cái đß. Dù có mußn hay không, dù đã sßa sßc đßp toàn dißn rßi, mình cũng ván là ngái Vißt Nam, đßu đó không thß chßi cái đßc. Câu hßi đßn gißn là mình có tß hào vß bßn thân mình không? Nßu mình không có tß hào cá nhân thì cũng chßa nên bàn đßn tß hào dân tßc.

Tß hào thì có nhißu thß lßm. Lßch sß lißt kê ra hai loßi tß hào là

- Thành quß quân sß (chißn tranh - Chißn tranh lßi đßc chia ra làm hai loßi: chißn tranh tß vß và chißn tranh xâm lßc mà ông cha mình gßi là “mß màng bß cßi!”).

Oái oăm là cß ngái tß vß lßn ngái xâm lßc cùng tß hào mßt lßt. Ngái xâm lßc tß hào vß sßc mßnh. Xâm lßc thành công nhanh chóng trong mßt thßi gian ngßn đßc xem nhß mßt nißm tß hào, mßt chißn tích vß vang... Ngái đßu tranh tß vß giß nßc tß hào vß sß kiên cßng, bßt khußt, anh dũng.

Tờ hào dân tộc?

Tác Giả: Trán Văn Giang

Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 06:52

- Thành quả xây dựng: Các nước giàu mạnh tận tận ngoài cái tờ hào chỉ n tranh h còn tờ hào v các công trình xây dựng l n lao, n n kinh t khoa h c k thu t v t b c góp ph n vào s phát tri n chung c a th gi i.

Nh ng th t bu n là Vi t Nam ta, cho đ n nay ch có m t cái tờ hào v chỉ n tranh thôi! Tờ hào chỉ n tranh cu i cùng là chỉ n th ng trong cu c chỉ n tranh “ch ng M c u n c!” Cái chỉ n tranh này x y ra đúng vào lúc th gi i đang giai đ n chỉ n tranh l nh (gi a “Tây Ph ng và Nga sô” hay là “Th gi i T do và C ng S n qu c t”) thì ch riêng có m t mình Vi t Nam là nhào đ u vào chỉ n tranh nóng thôi! Vi t Nam th ng tr n có nên tờ hào không? Có l có! Nh ng đó là tờ hào c a ng i C ng s n ch không ph i là tờ hào c a “T qu c Vi t Nam.”

“Gi c M” đ n giúp Nam Hàn t do đánh nhau v i CS B c Hàn tr c khi có chỉ n tranh nóng Vi t Nam. Bây gi là năm 2007, chỉ n tranh nóng Vi t Nam đã ngu i ng r i! Dân t c Vi t Nam đã tr thành “dân t c anh hùng r i!” B c Hàn và Nam Hàn đã đ ng ý chia lãnh th t lâu r i; “Đ qu c M” v n còn có quân đ i đóng Nam Hàn. Đã có ai th y là “đ qu c M” c p m t t c đ t nào c a Nam Hàn không? “Đ qu c M” còn đó giúp Nam Hàn t do phát tri n thành m t s c m nh kinh t gi u có nh t Á châu mà nhi u con gái n c Vi t anh hùng mu n sang làm cô dâu! (Không th y có cô gái Vi t Nam nào mu n sang làm cô dâu B c Hàn anh hùng c ! L nh !!!)

Trán Văn Giang